

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION.

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. Cleveland O.

ÖNVIZSGÁLAT.

„Vissza - visszaemlékezik és megalázódik bennem az én lelkem”. (Jer. sir. 3. 20.)

Hogy Jeremiás próféta fent idézett szavait, — úgy a mint azt ő gondolta, — megérthessük, tegyük magunkat gondolatban az ő helyzetébe.

Izráel népe az a nép volt, a melyről Isten úgy szólt, mint kiváltképen való sajátjáról. Kiválasztotta őket a pogányság közül, szerzett nekik tejjel-mézszel folyó országot, prófétákat támasztott közülök s elhalmozta őket minden testi-lelki jóval. De nem becsülte meg Izráel a nagy Jehova eme kitüntető kegyelmét, hanem beszennyezte magát lelki parázna-sággal. A közötté és körülötte lakó pogányság káros befolyása folytán azok ál isteneihez tévelygett, felgerjesztvén ez által a Seregek Urának méltó haragját, mely haragnak szócsövéül Jeremiás választotta a megbántott Ur. — „Menj el, és kiált Jeruzsálem füleibe...” — így hangzott a Jeremiáshoz intézett isteni parancs. Nehéz feladat! — Jeruzsálem füleibe kiáltani? Azokba az Isten ígéje hallgatására megsüketült fülekbe? Ámde az Ur volt az,

aki parancsolt, és Jeremiásnak engedelmességre kellett. Fel kellett vennie a gunyt, a szitkot és minden egyéb gyalázatot, a mivel csak a megkeményedett szívű, gonosz uton járó zsidóság aprajánagyja őt igazmondásáért uton-utfélen illette. „Egész népemnek csufjává lettem és gunydallukká napestig”, így panaszkodik az Ur előtt a megszomorodott próféta és mégis azután meg így szól: „Vissza-visszaemlékezik és megalázódik bennem az én lelkem”. Valódi tükre ez a mondas az istenfélő lélek nemes, tiszta jellemének. Nem a keserűség fogja el őt a visszaemlékezéskor, hanem az alázatosság. Hiszen az a nép, a mely Istent már oly sokszor meggyalázta, mégis csak atyáinak vére. De eltekintve a vér szent kötelékétől, — halhatatlan lelkek, a kikért majd eljő a Messiás és a kiknek még meg kell térniök bűneikből, mert máskülönben elvesznek. Hogy pedig, nem az ő romlott szívök szerint veri és szorítja meg őket az Ur, abból csak azt látja Jeremiás, hogy „...nem fogyatkozik el az Ur irgalmassága!” Igen. Ez indítja Jeremiásban megalázódásra a lelket, a mikor vissza-visszaemlékezik. Izrael népe már a pusztában jártakor megérdemelte volna,

hogy eltöröltessék a föld színéről, amikor is testiességében megvette a Jehova szabadítását és vissza kíváncsozott az egyiptomi husosfazekek mellé, de Istennek nagy elfogyatkozhatatlan irgalmassága megmentette őket; mert nem akarja Isten a bűnösnek halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Ezt veszi szívére Jeremiás és ez tölti be bizalommal, amikor népe jövőjére gondol. Mert ő, bár kívánja a főbenjáró vétkesek példás büntetését, a népre gondolva így panaszkodik: „Vizpatakok folynak alá az én szemeimből népem leányának romlása miatt.” Azért serényen hirdeti tehát: „Tu dakozzuk a mi utainkat és vizsgáljuk meg és térjünk az Urhoz!

Ezen önvizsgálatra való felhívás sűrű hangoztatására az újszövetségi nép körében is, eléggé sajnos, de nagy, égetően nagy szükség van; sőt mi több, igen kíváncsatos volna ezen felhívást minden egyes megtéretlen bűnös füleibe belekiáltani. „Tudakozzuk a mi utainkat...” vagy más szóval mérlegeljük a jó lelkiismeret serpenyőjén eljárásainkat, cselekedeteinket, vajjon nem ütköznek-e azok az Isten törvényébe, nem az Ur parancsolatai ellen valók-e? Ha igen, hagyjuk el azokat, bánjuk meg azokat és térjünk az Ur-

hoz! Megtérés nélkül nincsen bűn bocsánat, következésképp merő ön-ámitás minden vallásos gyakorlat, amelyet a megtéretlen bűnös abban a reményben folytat, hogy azokkal majd Istent, a maga elkövetett bűneiért kiengeszteli, sőt továbbra is megnyeri elnézését elkövetendő vétkeiért. Ilyet csak „megbomlott elméjű, az igazságtól megfosztott emberek tanítanak, akik az istenfélelmet nyereszkedésnek tekintik” és csak azok hiszik, akiket a sátán a különféle bűnök jó vaskos köteleivel alaposan e mulandó röghöz kötött. „Tudakozzuk a mi utainkat és vizsgáljuk meg...” nem azok között a kárhozat alatt álló hitközönyösök között vagyunk-e, akik úgy tartják, hogy mindegy akár milyen vallás” — meg aztán, — „...én már csak abban halok meg, amiben születtem”. — Az Ur Jézus azt mondja: „Aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül; aki pedig nem hiszen elkárhozik”. Ő nem azt mondta, hogy a ki katolikus, vagy református, vagy baptista, az üdvözülni, hanem hogy aki hiszen és megkeresztelkedik. Aki hiszen, — Mit? — Hogy Jézus Krisztus, az az, Istentől küldetett fölkeztanító és megszentelő főpap; hogy Jézus tanítása oly isteni parancs, melynek áthágása, tudomásul nem vétele, örök kárhozat; hogy Jézus kereszthalála engesztelő áldozat a megtérő bűnösök bűneiért. Ha te azt mondod, hogy keresztyén vagy, minő jogcimen teszed azt?

Ha hited nem olyan, mint aminek az a biblia követeli, ha te csak azt hiszel, amit látsz és a bibliáról mondod: „azt is csak emberek irták”, de meghintettek egy két hetes pólyás korodban néhány csepp vízzel és azután erről adtak egy beirt papírost szüleidnek, akkor tudd meg, te csak egy megfecs kendezett ember vagy és semmi más!

Aki hiszen és megkeresztelkedik, idvezül, így szólott Idvezítőnk és nem másképp. Tehát miben is születettél felebarátom? Bűnben születél! Szüleidtől nyert testeddel örökölted az emebri nem bűnre való hajlandóságát, az Isten törvénye ellen lázongó testi kívánságok tömegét, és ebben akarsz

te meghalni? Vond vissza könynyelműen, tudatlanságból kiejtett szavaidat. Megtérés nélkül nincs újjászületés és bűnbocsánat, következésképp üdvösség sem. Azt írja János evangyélista, evangyéliumának 3. része 3-ik versében az Ur Jézus szavait idézve: „Bizony, bizony mondom néked: ha valaki ujonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.” Ami testtől született, test azt; erőtelen, halandó, bűnös vágyakkal telt test, mindaddig, amíg meg nem tér és a Szentszellem befolyása következtében új emberre, lelki emberre nem változik.

Vannak lelkek, kik nehezen bár, de végtére mégis csak ráadják magukat, de fájdalom, mégis olyan a legtöbb, aki egyáltalán nem akarja meghallani. Ime e sorokkal tehozád is eljutott az önvizsgálatra való felhívás, kedves olvasó, és e sorok fognak ellened vallani ama nagy ítéletnapon, ha nem engedvén e felszólításnak, lelked üdvének ügye fölé helyezed testi vágyaid kielégítését és indulataidnak szabad folyást engedsz. „Tudakozzuk a mi utainkat és vizsgáljuk meg és térjünk az Urhoz!”

AZ UJÉVI INTELEM.

A nap szelid fényét borítja a földre,
Új évet talált ő az elmúlt helyébe.
Megaranyozza majd ennek minden napját,
Hogy az ember élte legyen boldog s vidám.

Az új év itt van már nem kell várunk jöttét,
Ki-ki adja által Istennek a szívét!
Igy sok jót várhatunk s ígérve van nekünk,
Hogy mi azt bírhatjuk, arról meggyőz hitünk.

Ifjak, vének s kicsik, ez új év kegyidő,
A mennyet keressük míg meg szereshető!
Ne menjen el tőlünk a jót nem követve,
Mint rózsza ékítsen a jó tettek rendje!

Mostan készüljünk el, ha eddig nem tettük,
Új életbe járva az Istent szeressük!
Jézus édes szava így buzdít s bátorít.
Mit erőnk el nem ér, azt megnyeri a hit.

Ez új év elérve csak úgy lesz üdvözteli:
Térdre ereszkedve a mennyeit kéri.

Minden ajk a menny s föld Istenét imádja.
Ellenit szereti, éltét megjobbitja.

Csak bátran előre, ne legyünk rabszolgák,
Jézusunk lesz velünk, az ellen nem tör ránk!
Hitben Őt követni gyönyör az s nem nehéz,
Pályánkat jól futva nem üt a rémes vég!

E rövid év napja a butól ment lehet,
A menny ura gazdag, felajánl nagy kegyet.
Ő nem száraz patak, nem fog kiszáradni!
Gondoz, ápol, öntöz, az éltünkét védi.

Fábián Mihály.

IMÁDKOZÓ ANYÁK VIGASZA.

Egy jámbor, imádkozó anyának D. városában volt egy fia, kiből mint özvegy nagy reményeket helyezett. Már régen imádkozott megmentéseért, de még mindig a világ élvezetei és bűneinek varázsa ereje alatt állott. Pedig úgy látott, hogy az anyának gyermeke megmentése volt életének legelső feladata.

Évről évre, hétről hétre, napról napra imádkozott fiáért. Gyermekiesen bizott a Megváltó szavaiban: „Kérjétek és megadatik nektek; keressétek és megtaláljátok zörgessetek és megnyitattik nektek.”

Igaz hogy sokszor azt hitte, hogy könnyei és sóhajai számára nincs meghallgatás Istennél, ha

ta, hogy Károly semmiben sem változik meg. De az ima meghallgatásában való hite mindig új erőt adott neki. És "világosság támadott az igaznak és az igaz szívű embereknek vigasság". Hitetlenség, kétely és kétségbeesés távozik, mihelyt a hívő szív Istennek ígéreteire irányítja szemait és azután "megadja a szívnek kérését" (37. zsolt. 4. vers.) Isten ígéreteiben való hit által, megerősítve Isten ígéjének olvasása és kamrájában folytatott imája által megvigasztalva, folytatta az anya könyörgéseit.

Egy szombat este haza jött Károly fizetésével. Gyorsan ruhát változtatott és kapkodva vacsorált. Az anya, sejtve, hogy fia ezen éjszakában ismét barátaival együtt el fogja költeni pénzét, szerényen és szomorúan kérdezte:

— Hová akarsz menni ma este, Károly?

— Megyek a pokolba — volt a rövid hangon adott válasz. És elment.

Még soha sem volt az anyai szív annyira megtörve, mint ezen percekben, mert eme szavak: Megyek a pokolba, keresztül szurták. A pokolba! Az én fiam! Ennyi imának elhangzása után menjen a pokolba! Sok könyeim, sóhajaim, imáim, csak fiam veszedelmét arassák? Így kiáltott fel az anya, térdeire borult és imáiban Istennel küzdött gyermeke megmentéseért. Imádkozott, mint egykor Jákob: "Uram, nem bocsátlak, míg meg nem áldasz engemet. Uram, az én fiam most halad az uton a pokol felé, most, most mentsd meg őt!"

A könyekkel és imákkal üldözött fiu pedig, miután találkozott barátaival, a multság és bűn helyére sietett, nem sejtve, hogy nem fogja ma este a kiszemlélt ház küszöbét átlépni. Az ajtóhoz érve, olyan félelem fogta el, hogy minden tagja reszketett. Megjévedve, hiába kérdzték kísérői, hogy megindulásának oka mi lehet. Kis szünet után másodszor megkísérlette, hogy bemenjen, de újólág reszketés és borzalom fogta el őt. Megfordult és bevallotta kísérőinek: "Ma este nem mehetek veletek."

Az anyának hő imája
Nem száll menny felé hiába.
Ma vagy holnap jön a válasz,
Mely azután áldást áraszt.
Öröm támad köny helyébe,
S hálaének száll az égbe.

Eme borzasztó szavai: "Mehgyek a pokolba!", melyekkel elhagyta anyját, tüzes betükként égették lelkét. Büszke szíve ime meghajlott és az erős, istentelen gondolkodás meg volt törve. A jégkéreg szíve körül kezdett olvadni és mennyei világosság hatolt szívébe. A Szentlélek működött belsejében és az ő szeméről leesett mint a hályog, mikor az Isten, a hitnek szárnyain hozzá eljutott imákat meghallgatta. Ime a szívnek talaja kész volt befogadni az evangéliumot és fülei megnyilottak Jézus kegyelni hívásának: "Jertek én hozzám mindnyájan..."

Elmegyek, anyámhoz megyek és azt fogom mondani: "Anyám vétkeztem!" — Ez volt elhatározása. Otthonához vezető útján egy ismerős kápolna előtt kellett neki elhaladni. Itt rendkívüli istenitisztelek tartattak. Ezért volt szombaton este is istenitisztelek. Most nem tudott elmenni mellette, mint máskor, hanem szívének óhaja bűnbocsánat és béke után, lelkének szomja, hogy anyjának Megváltóját és Istenét keresné, bekergették a kápolnába.

Oh mily örömrzet,
Ha egy eltévedt juh
Bűnéből felébred
S Jézusához fut.
A sátánt elhagyja
S kegyelmet keres,
Szerelmet találva,
Benne örvendez.

Üdv után vágyódva s bűnnel megterhelve lépett az Urnak házába és mint újjászületett, a Jézus vére által megtisztított, hagyta el azt. Jézus győzött.

Ő a hatalmasokat is zsákmányul ejti s a szíveket megindítja, mint a folyó vizeket.

Gyors léptekkel sietett most a mélyen megbántott anyjához mint bűnbánó és megmentett fiu. Térdeire borulva kért tőle bocsá-

natot és elmondta, hogy mit tett Jézus az ő lelkén. Hála és köszönet szállt fel Isten trónjához és az anya öröme leírhatatlan. A költő szavaiba szeretném ezeket ruházni:

Oh mily örömkönyek,
Melyek ömlenek.
Hangzik vidám ének
Siralom helyett,
Ha a csodadolgót
Látjuk ezrivel,
Melyet a te jobbod,
Szent szavad mivel.

Ti jámbor, imádkozó anyák, kiknek van még megmentetlen fiatalok vagy leányotok, ez szolgáljon hitetek megerősítésére. Tartassatok ki imában, eljön az az óra, hogy örömmel fogjátok aratni, a mit könyekkel vetettetek.

CSÓK ÁLTAL MEGMENTVE.

"Egy csók volt az, mely engem arra ösztönzött, hogy az Üdvözítőt megkeressem." Ezt beszélt el egy öreg ember egy nagy gyülekezetben. "Már mint gyermek elhagyattattam szüleimtől, semmit sem tudtam felőlük, sem őket, sem honomat, sem születési napomat nem ismertem. Semmi sem volt ebben a szomorú multamban oly keserves nekem, mint az a valóság, hogy: "Te senkié sem vagy, te egyedül és elhagyatottan állsz ebben a világban." Az éhség kint okoz és a szegénységet nehéz elhordozni, de mégsem oly nehéz, mint annak tudata, hogy: "senki sem szeret téged és egy ember sem érez irántad részvétet."

Minden nap ugyanazt a gondot hozta meg, a napok mindig egyformák voltak és az álmatlan éjszakák gyakran örökkévalóságnak látszottak. A hontalanság oly keserű volt, hogy azt szavakkal egyáltalában körül nem írhatom.

Nagy hó esett le, a márciusi durva viharok diadorgóvé tettek engem és én a többi elhagyatott és hontalannokkal együtt egy piszkos utca napsütötte oldalán, ahol egy régi pajtában éjjel oltalmat találtunk, melegedni akartam. A

(Folytatás a 4. oldalon.)

EVANGELIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT, EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre ..... 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

SZERKESZTŐI ROVATOK.

Az új év ismét reánk köszöntött, nem várta be, hogy a múlt évi köteleességeinknek eleget tegyünk-e, s azután fogadjuk őt készen nagy munkakedvvel. Hanem, ha már itt van, akkor fogjunk erősen a munkához, pótoljuk helyre amit elmulasztottunk, s feleljünk meg az év feladatának is.

Kettőzött erővel fogjunk hozzá lapunk terjesztéséhez. 180 új előfizetőre van szükségünk ez évben, s még alig került egy néhány. Itt az ideje, hogy ezt tegyük

Szövetkezetünk pénztárába is tartozunk még valamivel. Némelyek ígérettel, némelyek az ígéret beváltásával. Tegyük ez évet emlékeztetéssé szövetkezetünk életében. Ezt csak úgy tehetjük, ha pénzügyeinket rendezzük. Tanuljunk az Egyesült Államok kormányától, a mely a pénzügy rendezésére nemcsak új törvényt hozott, hanem azt érvényre is juttatja. Mi meg hozzuk a határozatokat; de aztán hajtsuk is azokat végre.

A segélyező társulatot ez évben meg kell valósítanunk. Egy kissé pihentettük a dolgot, mert tekintettel voltunk a téli dőszakra s az üzleti pangásra. Hanem most már hozzá akarunk fogni. Az első dolgunk az, hogy egy tetemes alaptőkét gyűjtsünk össze. Küldje mindenki a pénzt az ideiglenes pénztárnokhoz: Rev. L. Stumpf 149 — 4th Ave., Homestead, Pa.

Még talán soha sem volt olyan szép és épületes jegyzőkönyvünk mint a mostani. 15 cent az ára.

de csak egy felolvasás is többet ér benne e csekély összegnél. Mind el akarjuk adni, hogy ne fizessünk rá. A megrendelést a pénzzel együtt Stumpf testvérhez kell küldeni. A pénzre szükség van, mert a nyomdász már kifizette a szedőket és a gépmestert, talán még a papírost is.

Szerkesztőnket többen üdvözlötték az ünnepek alkalmával, melyért ez utón is szívélyes köszönetet mond.

CSÓK ÁLTAL MEGMENTVE.

(Folytatás a 3. oldalról.)

mint fagyosan és dideregve ott állottam a hideg szélben, egy nő jött hátam mögül felém, megsimogatta fürtös hajamat, barátságosan reám tekintett és megcsókolt engem.

Ez volt tudtommal a szeretetnek első csókja, mely engem ért. Isten kegyelme és emberi segítség folytán mihamar jobb életmódhoz jutottam. Ahol azután később állottam és ahová fejemet lehajtottam, mindenüvé eme nőnek, aki engem résztvevő szeretetből megcsókolt, szeretetteljes lépései és gyöngéd kezei követtek. A szeretetnek eme bizonyosságát használta fel Isten, hogy engem a bűnből, nyomorból és a világból kihozzon és sajátjává tegyen. S így azután még ma is, mint öreg ember, Istennek dicsőítésére előttek állhatok.

Ezt a történetet beszéli el egy angol lap. Ez az ember mondhatta Dáviddal: "Mert az én atyám és anyám elhagynak engemet, de az Úr felvesz engem!" Ha valahol egy árva vagy elhagyatott ember ezeket a sorokat olvassa, az gondoljon arra, hogy van egy szív, a mely érette dobog melegen és gondoskodik róla hűségesen s van egy arc, mely barátságosan tündököl feléje. Ismered-e ezt a barátot, a kihez senki más nem hasonlít? Az ő neve Jézus, az Üdvözítő. Még ma boldoggá akar téged tenni. Jöjj ma hozzá, már oly régen vár rád. Jöjj és keress üdvöt az ő vérében. Mert, ... legyen bár bű-

nöd veres, mint a vér, fehér lesz, mint a hó.

Ismered te ezt a szerető szívet? Ha igen, akkor annak szeretete a té szíveden keresztül árad ki szintén az emberekre s akkor te is fel tudod keresni a nyomorúságot és boldogsághoz tudod hozni a résztvetet nélkülöző és fájdalommal teljes szíveket.

Ha téged az Üdvözítő akkor, a mikor ott állottál, a világ bűnei-
nek hideg sarában és a hitnélküliség zord szelében, megcsókolt az evangélium éltető szavával, óh, úgy terjesszed szíved résztvétet, szálmát és szeretetét, amerre csak alkalma nyílik másokra.

Ne hagyjátok el sem a testi, sem a lelki nyomorgókat! A krisztusi élet olyan szeretetben nyilvánul, amely cselekszik.

TÁBITHA.

Felolvasta Orosz Istvánné, a clevelandi magyar baptista gyülekezet női egyletének 5 éves fenállására rendezett ünnepélyén.

"Tábita", e név előttünk magyarok előtt szokatlan hangzásu, mert a naptárakban levő névsorban sehol nem fordul elő. Ez egy héber asszony neve. Hanem még szokatlanabb hangzásu az ő görög neve "Dorkás". Ha valaki leányának ezt a nevet adná, talán be sem írná az anyakönyvvezető. Hanem a mi csodálkozásunk csak akkor hág tetőpontra, ha a bibliában eme különös névnek a jelentőségét megismerjük. Ugyan is Dorkás, annyit jelent magyarul "Vad-kecske".

Erről az asszonyról azt írja a szent írás, hogy tanítvány volt. azaz megtért, hívő nő. Hogy milyen volt megtérése előtt, arról hallgat szent könyvünk, de a nevével ítélve, nem sok jót lehet előbbi életébe bemagyarázni. Tudjuk pedig, hogy régebben a név rendesen a jellem kifejezője volt. Még a szelid kecskéről sem lehet elmondani azt, hogy a legcsendesebb állatok közé tartozik, a vad

kecskét pedig az első gondolatra egy tulságosan fürge, mindig magasan járó állatnak képzeljük. Mivel e keresztyén nők a férjéről nincs említés téve, feltételezhetjük, hogy a szegény embert feleségének vadkecske természete korai sirba vitte. Hogy mennyi keserűségnek és boszankodásnak lehetett a szerzője, azt nem lehet soha felderíteni, mert ez az asszony megtért, s tudjuk, hogy Isten eltörli azok bűneit, kik megtérnek. A vadkecske megszéledült. Volt is ezen nagy csodálkozás a szomszédok, s nagy öröm a szomszéd gyermekek között. Oh, ha most a nevét kicserélhette volna ezen kedves tanítványnő, akkor "szelid bárnán" nevet vehetett volna föl. De ha a neve megmaradt is, hanem a természete megváltozott, s amint az Ur Jézus mondta, hogy akinek sok bocsátat meg, az igen szeret, úgy e nő is igen szerette a szegényeket, a zvgyeket, s elkezdett szorgalmasan varrogatni. Amilyen félelmes volt azelőtt a háza tája, ép oly vonzó és kedvessé vált most, a mióta megtért. Milyen sokat mond róla e pár szó: Ez gazdag vala jó cselekedetekkel és alalmazsnákkal, amelyeket osztogat vala. Ilyen nagy változást tud elő idézni az isteni kegyelem az ember életében.

Hogy mennyire szüksége van e világnak ilyen asszonyokra, azt a következőkben látjuk. Ugyanis Tábita beteg lett, s rövid szenvedés után meghalt. Hogy micso-da nagy szomorúságot hozott ez asszonynak halála az általa táplált s felruházott szegényekre, azt megörökitette a biblia. Péter apostol egy közeli városban volt, s így elhívták a gyászos házhoz, hol ő igen felbuzdult, amidőn az őszinte siránkozást látta, s így nagy hittel visszahívta az életbe Tábitát, a nélkülözők részére.

Ez a keresztyén nő példát hat hátra, melyből láthatjuk, hogy a keresztyén nők milyen sok jót tehetnek a varrótüvel. Szép és szükséges dolog az, hogy a nők összejöjjenek énekelni és imádkozni, de ezt a férfiak is meg tudják tenni. Hanem mi nők, egy kis szorgalommal azt is meg tudjuk

tenek, s mivel Isten ilyen tehetséggel megáldott bennünket, használjuk fel ezen talentumot a közjóra. Vegyünk példát eme nőtől, kit elsőnek mutat be az új testamentom, s legyünk nélkülözhetetlenek a mi jó cselekedeteink által. Alakítsunk munkás női egyleteket.

UJÉVI ELMÉLKEDÉS.

Roskadozó térdel léptünk az új évbe,
A multat megfutva megyünk a jövőbe.
Kik reményben velünk a mult évet kezdték,
Földi pályájukat s harcokat végezték.

Sokan nem jöttek át ez év határára,
Mert Isten felhívta őket a Nébára!
Meglepte azokat a sötét alkonyat,
Csak trombita szóra lesz nekik virradat.

Mutatja a sirhant, ajkok, szemök lezárt,
Halál angyala győz, épít ő földi várt.
Meghódol előtte király, hős és nemes,
Tőle csak az nem fél, ki jámbor, hű s kegyes.

Pillantunk a multra — nézünk a jövőbe,
A multat átértük, a jövő még rejtve.
— Nem-e oda jutunk, hol arat a halál?
Lakunkat ott leljük, hol csak gondolat jár.

Itt nem maradhatunk, az idő fut s halad,
A föld ha néma is, holnap eltakarhat.
Porba hull dicsőség, megsemmisül eszme,
Domboru sir jelzi, nem élöket fed be.

Hatalmas Alkotó, ragadd meg kezünket,
Az utunk rejtélyes, Te vezess bennünket!
Ama dicső célhoz, mit földi szem

Vágyunk van elérni, ne tartson fel a gát!
Ur Jézus! Te nem vagy ingadozó nádszál,
Emelj a habokból ha zug a hullám ár!
Igy a küzdő hajónk a biztos révbe ér,
Ajkunk itt is imád, s ott hol nincsen veszly!

Fábián Mihály.

MINDEN GYÜLEKEZETNEK FONTOS!

Dr. Barnes C. L., a belföldi missiónak egyik titkára, azon kérelemmel fordult a konferencia titkárához, hogy szolgáltatassa kezeihez rövid idő lefolyása alatt a következő adatokat:

1-szor. Minden gyülekezet vagy missió állomás küldje be az 1913. év végén levő tagjainak létszámát.

2-szor. Minden gyülekezet vagy missió állomás küldje be, hány tagot vettek fel keresztség útján a gyülekezet kebelébe, vagy más uton.

3-szor. Minden gyülekezet vagy missió állomás küldje be, mennyi összeget hozott össze gyülekezeti célra és mennyit jótékony célra.

E sorok olvasásánál ne feledjük: az Isten országa ügyének tesszünk hasznos szolgálatot, ha a teljes statisztikát kiállítjuk és a pontos kimutatást a mi missió munkánkról megnyerjük.

Bizva abban, hogy a kiket e felhívás érdekel, a lehető leggyorsabban fognak eljárni s az ügy fontosságát tekintve, más felhívást nem várunk!

Haladék nélkül cselekedjünk, hogy a kívánt felvilágosítást idejekorán kézbesíthessük.

Minden jelentést az alanti címre vár és kér

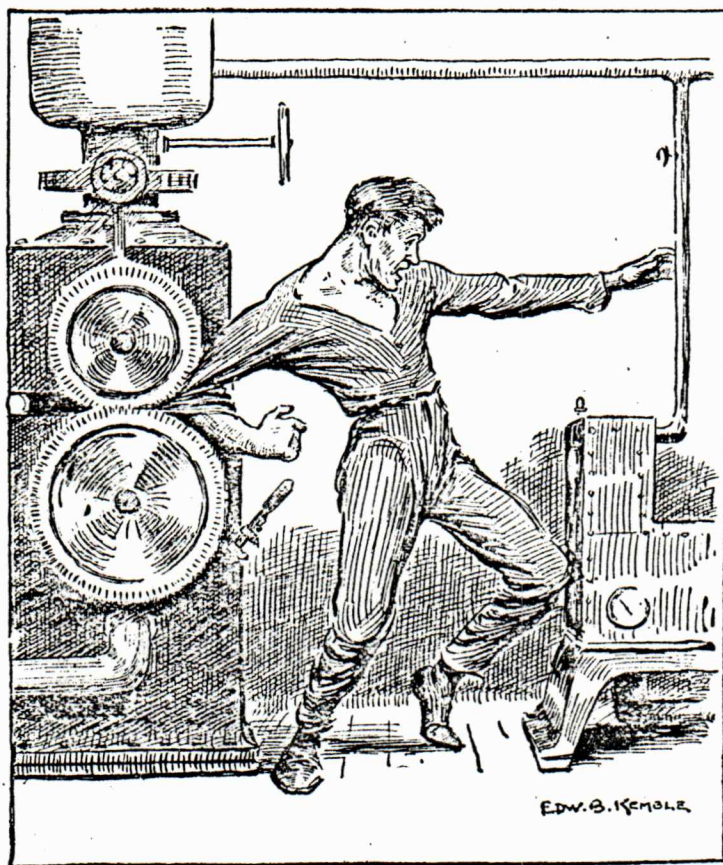
Testvérök az Urban

M. Fábián,

644 Bundy Str., Scranton, Pa.

Adakozzunk az „Ev. Hirnök

Vigyázz!

A földön levő élő lények közül egy sincs annyi veszélynek kitéve, mint az ember. Nekünk vigyáznunk kell arra, hogy milyen levegőt szívunk be, milyen lakásban lakunk, s a föld melyik részén telepedünk le. Vigyáznunk kell arra, hogy mit eszünk, mennyit alszunk stb. Bár merre tekintünk, bár mit teszünk, mintha e szó meredne reánk: "Vigyázz". Mégis mily sok ember vigyázatlan. A betegségek egy jó része vigyázatlanságból származik, s legtöbb könnyhullásunk okozója a vigyázatlanság. Az ember egész életét úgy tölti el, mint a munkás a gépek között. Minden oldalról reá vigyorog a veszély, s mintha minden esküdt ellenségévé vált volna, úgy tör épsége, sőt élete ellen.

Hanem az embert nemcsak testi, hanem szellemi veszélyek is fenyegetik. Ifju vigyázz, mert az élet sikamlós ösvényén tapasztalatlan lábad könnyen megesuszik, s te rövid idő alatt az erkölcstelen-ség mély örvényébe sodortatol. Csak egy vigyázatlan pillanat kell

s te oda vagy. Nem hallod-e a mélységbe zuhantak keserves nyögését? Nem látsz elég szerencsétlen ifjut, amint a korai vénség nyomaival tántorognak tova az élet rögső utain? Csak az első oktalanságot kövesd el, a többi jön magától. Képünkön lehet látni, hogy a fogaskerek a munkás ingének csak egy kis részét kapta el, s összeroncolták az egész karját. Vigyázz, mert ha elbuknál, a rémület, az iszonyodás nem használna semmit. Vigyázz arra, hogy mit olvasol, milyen társalgást folytatsz barátaiddal, s milyen gondolataid támadnak.

Hívó lélek, gondold Mestered intelmére: "Vigyázzatok". A világ csalárdsága egy jeles Démást is elragadott. Anániásnak és sáfiának követői, gondolatok a komoly büntetésre, melyben elődök részesült. "Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek". A lelki csatatér most is tele van sebesültekkel és halottakkal. Vigyázz, vigyázz!

Missió közlemények.

ÖRÖMNAPOK CLEVELAND-BAN.

—o—

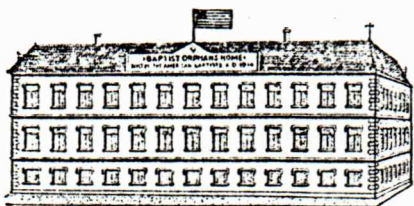
A clevelandi gyülekezetnek áldásos napjai voltak múlt év december havában. 16-án a női egyület ünnepelte fennállásának 5-ik évfordulóját. Nő testvéreink szorgalmas munkával készültek ezen napot emlékezetessé tenni, sok szép és hasznos kézi munkát halmoztak össze, melyet maguk között mindjárt el is adtak. A tiszta haszonból egy szobát rendeznek be majd a jövődő árvaházban. Az ünnepélyen elhangzottak buzgó és tanulságos beszédek, szavatelatok, s valamennyien bensőnkben felsőhajtottunk az Urhoz, kérve őt, hogy ezen nemes intézményt áldja meg továbbra is. Az ünnepélyt az elmaradhatatlan szeretet vendégség követte.

Vasárnapi iskolánk is nagy lelkesedéssel tartotta meg a rendezkedésünnepélyét. Ugy a gyermekek, valamint a tanítók örömmel szemlélhették egy esztendő fáradságának gyümölcsét.

Ugyancsak örömtelt esténk volt az év utolsó estéje, mely alkalommal ismét 11 fehér ruhás szállott a medencébe, hogy a bibliai keresztségben részesülhessenek. A nagyszámu hallgatóság figyelmesen hallgatta az alkalmi prédikációt, melyet a gyülekezet prédikátora, Orosz I. testvér tartott, s komoly érdeklődéssel nézte végig a keresztséget. Az idő igen gyorsan telt. Testvéreink szorgalmas előkészülete kellemessé tette ezen estét. Éjfélkor buzgó imában emelkedtünk fel az Urhoz, ki oly gazdagon megáldott minket az elmúlt évben. Szaválónk oly sokan voltak, hogy reggelig is eltartott volna a lelki örvendezés, de az új év első napját friss erővel akartuk elérni, azért ki-ki hazatért, kivéve a szorgalmas zenészeket, kik egy szép missiót fejtettek ki a korai hajnali órákban.

Szilveszter estén is volt szeretet vendégségünk, ezuttal a zenekar javára.

KÉPEK A LEENDŐ ÁRVA-HÁZRÓL.

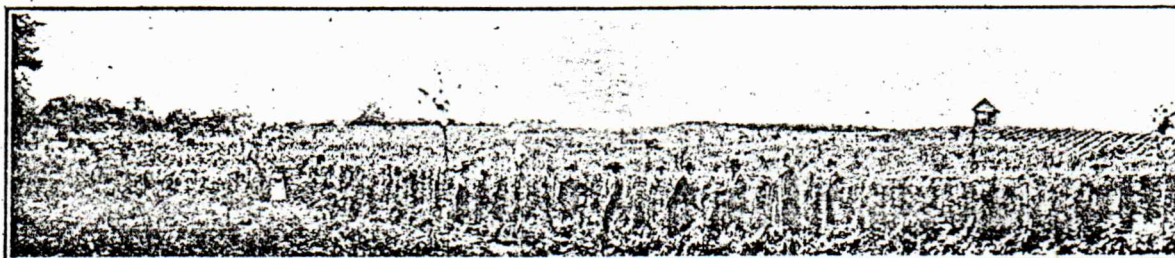
A hosszú tájkép azon szép darab földet ábrázolja, melyet Joó Ferenc testvér és neje adományoztak ezen nemes célra. Az épület pedig úgy nézne ki, ha elkészülhetne, amint a kis képen látható. Persze ezen a terven lehet változtatni még, lehet ennél szebbet és nagyobbat is csináltatni. Ez idő szerint Joó testvér a pénzügyítés keserves munkájával foglalkozik. Szegény, szeretne már haza menni, de még egynéhányan

lekezetünk ugyyszólván egész éven át rendszeres vezető nélkül volt és így mink egy akarattal kértük a mi drága Atyánkat, hogy vezéreljen közénk egy szíve szerint való férfit, a ki az ő megváltott kis nyáját vezesse és még másokat is telergessen az élet dus mezejére. Próbáltunk időközben egyes helyeken kopogtatni ez ügyben, de a választ mindig abban az értelemben kaptuk, hogy imádkozzunk tovább, melyet mi meg is tettünk, majd az Ur lelke által indítva, egy közös határozatra jöttünk, hogy meghívjuk Stumpf Lajos testvért, a ki különben is a gyülekezet vezetésében kisegített bennünket. Teljes hittel cselekedtük ezt; hittük, ha az Ur úgy akarja, akkor óhajunk be fog teljesülni. Az Ur meghallgatván kérésünket és Stumpf testvér a meg

minden jelen volt részt vett s így testi és lelki áldásokkal oszlottunk széjjel.

Orosz testvér másnapra is körünkben maradt s a d. e. folyamán átment McKeesportra, hol az Ur üzenetét szövelte, majd estére ismét közöttünk volt és Jónás próféta 1 r. alapján tartott épületes beszédet. — Mindezekért az Uré legyen a dicsőség, most és minden időben. Amen.

Nagy örömben részesített bennünket az Ur 1913. december 28-án, mely alkalommal szép számban gyűltünk egybe. Stumpf Lajos testvér felolvasta Pál galaciabeliekhez írt 5. r. 12. v.-tól végig és a 21. 22. v. alapján tartott szép alkalmi beszédet. Elöl ült egy k. barátunk — Plinta Jebroszka — fehérbe öltözve, ki a tisztelet után a víz hulláma alá merítettett.

nem eresztik, akik ígéretet tettek, de nem adták meg, s akik még nem tettek ígéretet.

Joó testvér az eddigi adakozást nyugtázza, s a nyugtákat elküldi a gyülekezetek előjáróihoz, kik a saját körükbe történő adakozást felolvassák nyilvánosan, hogy az esetleges tévedéseket ki lehessen igazítani.

hívást elfogdta és december 1-én k. családjával körünkbe költözött.

Igy elhatároztuk aztán, hogy az ifjúsági évi ünnepély a megszületett időtől — novembertől — elterjen és decemberben Stumpf t. bevezetésével csatoljuk egybe. Erre az alkalomra meghívtuk Orosz testvért is Clevelandból, ki el is jött kedves nejével egyetemben.

Az ünnepély 8 órakor vette kezdetét szép számu hallgatóság jelenlétében. Stumpf Lajos testvér felolvasta Ézsaiás próféta 40. r. 1 — 14. v. és a 9. vers alapján Orosz testvér hathatósan ecsetelte, hogy az Isten szolgájának legfőbb kötelessége szavát hangosan felelni a bűn ellen. Orosz testvér beszédének végeztével a pittsburgi missió társaság titkára, H. C. Gleiss testvér intézett gyönyörű alkalmi beszédet a gyülekezethez. Ez után következett az Ifjúsági Egylet sorrendje, mely alkalommal sorra kerültek karénekek, szavalkatok és vegyes előadások, mely után szeretet lakoma volt, melyen

A keresztelest Stumpf t. végezte, mely után urvacsora és az új tag bevezetése következett, majd áldást kívánva szétváltunk.

A gyülekezet nevében

Dauda István,

gyülekezeti jegyző.

—○—
BÉKE ÉS HÁLA.

—○—
A Passaic, N. J. városi magyar missió karácsony estéjén, a békeség és teljes szeretet ünnepén, gazdag áldásban és nagy lelki lakomában részesült. Szépen díszített karácsonyfa elé gyülekezett a teljes testvériség és Csató testvér, gyülekezeti vezető megnyitó imája után nagy szeretettel hozta kiki az ő lelki adományait az Ur elé. Szébbnél-szebb szavalkatok, szónoklatok és kellemes énekek hangzottak el az Ur dicsőségére a béke és szeretet ünnepén. A gazdag lelki áldást követte a gyermekek öröme: az ajándékok kiosztása, de ebből az örömből is kivette részét a felnőtt lelki gyermekek gyű

ÖRÖM-HIREK HOMESTEAD-RÓL.

—○—
A homesteadi gyülekezet kebelében működő ifjúsági egylet évi ünnepélye és új prédikátorának bevezetése igazi hálával tölti meg szívünket Urunk iránt, hogy az ő igaz örömeivel nem szűnik meg bennünket örvendeztetni. December hó 13-án este kétszeresen is kivettük részünket az Urban való örömeiből, ugyanis az ifjúsági egylet évi ünnepélyének kezdetén egy régi vágyunk beteljesedésén is örvendezhettünk. Gyű

lekezete is s minden egyes jelenlevő edes utavalót kapott; az Ur nagy áldása érezhető az egész gyülekezeten. Amilyen kellemes volt a karácsony estéje, éppen olyan örömteljes volt az Újév előestéje: a múlt és jövő szent éjjele. Ezen az estén hálaadó imaóra volt és figyelmes beszédek, kellemes szavak hangzottak el, kiváltkép a hálás megemlékezés az elvett javakért és hála a kegyelmi próbákért volt a vezérgondolat és a jövőbe vetett hit és bizalom töltötte el a felszólalók lelki világát. A tanulságos beszédek és énekek után egy kis szerény szeretetvendégségben üdült fel a gyülekezet. Az éjfélidőben a testvériség térdenállva, imával fogadta az új esztendő, ima után szeretetcsókkal kívánt ki-kí egymásnak boldog újévet, melyben az Ur segédelméből részesüljön minden egyes gyülekezet, minden egyes pásztor és misszió-vezető, minden egyes megtért hívő és minden egyes törekvő látogató, — ezt kívánja a Passaic, N. J. városi magyar missió.

Sz. G.

KETTÓS ÖRÖM MARTINS FERRY-BEN.

Kedves Orosz testvérrel óhajtuk tudatni és kérni a testvért, mink az itteni gyülekezet, hogy legyen szíves az Evangéliumi Hírnökben ezen szerény közleményünknek helyet adni, hogy a mi örömeinket, amellyel a mi jó menyeyi Atyánk bennünket, gyermekeit megajándékozott, azt mink az Ő neve dicsőségére és sokaknak öröme, akik az Urat szeretik, közölhessük, hogy a mi örömünknek tulajdonképen két részben adhatunk kifejezést, és pedig úgy, hogy a jó menyeyi atyánk megsegítet bennünket itt Martins Ferryben és a mi kis gyüleketünk, habár kevesen is vagyunk, de mégis az Urnak sok áldásában vettünk részt. Most Karácsonykor a mi kis gyülekezetünk megalakított egy új missziót Glens Run-on, a Flórenc Mainánál.

Mink a mi Joó Lajos testvérünkkel, akit nekünk az Ur adott az ő országa építésére munkás-

nak ide, együtt munkálkodva, az ő jónaklátása és ajánlatára, a legnagyobb örömmel elhatároztuk, hogy megkezdjük azt a mit az Ur reánk bízott már régtől fogva, hogy dolgozzunk és a Glens Run-i missziót megalakítottuk az 1913-ik évi december hó 20-án. Egy szép nagy, tágas iskolahelyiségben, éppen a házak sorában és ott, ahol a házak a legcsoportosabban vannak egymás mellett, kezdtük meg az istenitiszteletet. Ez iskolahelyiséget Joó testvérünk kérte a martins ferryi városi iskolaszéktől, a mely a legnagyobb készséggel bocsájtotta azt rendelkezésünkre, de nemcsak a helyiséget, hanem a szükséges tüzelőanyagot is. Istenitiszteleink ott lesznek tartva minden vasárnap délután fél négytől fél ötig és minden kedden este fél 8-tól fél 9-ig. Ezen hely Martins Ferrytől egy óra járásnyira van és ide járnak ki testvéreink néha gyalog, néha villanyoson. Itt összesen 19-en vagyunk, de hála az Urnak, lelki munka van elég és hely is van a hol dolgozni lehet az Ur munkájában és mi ezeknek végzéséhez kérjük a kedves testvéreket, valahol csak ezen hirt olvassák, imádkozzanak értünk és az Urnak ügyéért.

A másik örömünk az, hogy most karácsonykor volt gyülekezetünk vasárnapi iskolájának első karácsonyi ünnepélye, a melyen dacára a rossz időnek, szép számmal voltak úgy gyermekek mint felnőttek. A gyermekek szépen szavaltak és énekeltek a karácsonyfa mellett s a szülők örültek és kezdték megismerni a vasárnapi iskolát és meggyőződtek róla, hogy tulajdonképen a mi vasárnapi iskolánk nem az, a minek azok állítják, a kiknek a valódi és tiszta keresztyéni vagyis Krisztusi életről még csak homályos sejtelmök sincs és pedig azért, mert nem taníttatnak reá és meggyőződtek arról, hogy csakis a Bibliából tanulhatjuk meg azt, a mely re minket a mi megváltónk, Jézus Krisztus tanít: a tiszta Igazságot.

A BARÁTSÁGTALAN SZOMSZÉD.

Február 1.

Luk. 11, 1—13.

Ar. m. "Kérjétek és megadatik néktek; keressetek és megtaláljátok: zörgessetek és megnyitják nektek". Luk. 11, 9.

A tanítványok Jézus közelében imára buzdultak. Jézus Krisztus a "nagy imádkozó" néven is nevezetik, mert földi életében az Atyával való benső társalgásnak igen gyakori megnyilvánulását látták. A tanítványok tudtak valahogyan imádkozni, de az Ur közelében a formal imának értéketlen voltát felismerték, s így szerettek volna tökéletesebb módon imádkozni, azért kérték az Urat, hogy tanítsa őket imádkozni. Mivel a tanítványok még nem nyerték meg a Lélek teljességét, az Ur egy gyönyörű minta imát mondott el. Ha ezen minta ima mondatainak mély jelentőségét felfogjuk, sok lelki örömet találunk benne. A tanítók rövid áttekintést tegyenek a tanítványokkal.

Leckékben az Ur egy példázatot alkalmazott arra, hogy megtanuljuk azt, hogy az imában kitartók legyünk. Ezen példázat tanulsága világos. "Kérjétek és megadatik nektek" stb.

Február 8.

SÖTÉTSÉG ÉS VILAGOSSÁG.

Luk. 11, 14—26; 33—36.

Egy jótétemény gyakorlása közben az Urat komoly váddal illette az ellenség. A nép csodálkozott azon az isteni erőn, mely ezen csadában nyilatkozott meg, s az irigység ezt nem tűrhette. Valamivel csak el kell venni a dicsőség fényét, mely Krisztust körülövezi. Mi volna ehhez alkalmasabb eszköz, mint egy alapos magyarázat, melylyel a nép szeméit meg lehet nyitni. Így született meg az a rettenetes vád, hogy Jézus az alvilág szellemével áll összeköttetésbe, s azok segítik elő misszióját. Hanem az Ur nem csak, hogy megfelelt a leckékben foglalt ellenérvel e gonosz vádra, hanem egy olyan lelkiismereti kérdés elé állította őket, melyben megfogattak.

A sötétség és a világosság két ellentétes, soha össze nem egyezhető hatalom. Az Ur maga a világosság, s így a sötétséggel nem szövetkezhetik soha sem. Ezen világosságot nem szabad elrejtetni, még ha dühöng is az ellenség. Hanem vigyázzanak a világosság fiai, hogy ne váljanak sötétséggé.

Február 15.

JÉZUS A KÉPMUTATÓK ELLENSEGE.

Luk. 11, 37—54.

Ar. m. "Meg ne csodálkozzatok, az Isten nem csodáltatik meg" Gal. 6, 7.

Egy farizeus magához hívta az Urat ebédre. Amint leckékből kitűnik, sok farizeus és lástudo volt jelen, s valószínűleg elkészültek valamire. Az Ur alkalmat adott nekik arra, hogy a bennük lappangó dolgok nyilvánosságra jöjjenek. A régi vén emberek rendeletét nem töltötte be, nem mosta meg a kezét, s mi feltételezték, hogy csak azért tette ezt, hogy ezen különösen ragódó embereknek a belső dolgokról egy alapos tanítást adhasson. Lett is nagy zaj ebből. Ha az edényt egy kisé mozgattuk, akkor ki locs csan belőle az ami benne van, de csak egy kevés ömlik ki. Hanem, ha felfordítjuk, az egész tartalom kiömlik. Az Ur felfordította egészen a farizeusok és törvénytudók székét: ömlött is abból elég piszok. De hát ez a tisztításnak az igazi módja.

Február 22.

A HIT ELÜZI A FELELMET.

Luk. 12, 1—12.

Ar. m. "Valaki engemet valland az embernek előtt, az embernek fia is vallást teszen arról az Istennek anyjánál előtt." Luk. 12, 8.

A farizeusok kovácsa egy veszedelmes maradvánnyal megáldott valami. Izrael népe szétszórtott, a farizeusok osztálya rég eltűnt a földről, de a kovácsok, az megváltást alaposan befészkelték maguk az emberek közé. Ezt kiirtani nem lehet a földről úgy, mint a betegeskedő bacillust, csak a védekezésre kell szorítkoznunk. Hanem ez sem valami könnyű dolog. A képmutatásnak egyik neve az, midőn az ember jámborságból a bárányfalat beget, s félelemből a farkassal ordít. Azaz, ha az ellenség között megtagadjuk azt, hogy mi vagyunk, s így megtagadjuk az Urat. Ezen büntöl az Ur komolyan int. Teljesedjünk meg hittel és Szentlélekkel, s akkor a félelem távol lesz tőlünk, s az Urról való vallomástétel áldásait fogjuk élvezni.